Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **DIREKTIVA 2003/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 13. oktobra 2003

o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 275, 25.10.2003, str. 32)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009	L 87	109	31.3.2009

▼B

DIREKTIVA 2003/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. oktobra 2003

o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zelena knjiga o trgovanju z emisijami toplogrednih plinov v Evropski uniji je sprožila razprave po vsej Evropi o primernosti in možnem delovanju trgovanja z emisijami toplogrednih plinov v Evropski uniji. Evropski program o spremembi podnebja je prek procesa sodelovanja različnih interesnih skupin upošteval politike in ukrepe Skupnosti, vključno s sistemom trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (sistem Skupnosti), ki temelji na Zeleni knjigi. Svet je v svojih sklepih z dne 8. marca 2001 priznal posebno pomembnost Evropskega programa o spremembi podnebja in dela na podlagi Zelene knjige ter poudaril, da je nujno potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti.

(2) Šesti okoljski akcijski program Skupnosti, ustanovljen z Odločbo št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), določa spremembo podnebja kot prednostno področje ukrepanja in predvideva vzpostavitev sistema trgovanja z emisijami na ravni Skupnosti do leta 2005. Program priznava, da je Skupnost zavezana v obdobju od 2008 do 2012 doseči 8 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov glede na ravni iz leta 1990 in da bo treba dolgoročno zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov za približno 70 % glede na ravni iz leta 1990.

(3) Končni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, odobrene s Sklepom Sveta 94/69/ES z dne 15. decembra 1993 o sklenitvi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ([6]), je doseči ustalitev koncentracij toplogrednih plinov v ozračju na takšni ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem.

(4) Ko bo začel veljati Kjotski protokol, odobren z Odločbo Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti ([7]), bo obvezal Skupnost in njene države članice, da v obdobju od 2008 do 2012 zmanjšajo svoje

([1]) UL C 75 E, 26.3.2002, str. 33.
([2]) UL C 221, 17.9.2002, str. 27.
([3]) UL C 192, 12.8.2002, str. 59.
([4]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. oktobra 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 18. marca 2003 (UL C 125 E, 27.5.2003, str. 72), Sklep Evropskega parlamenta z dne 2. julija 2003 (še ni objavljen v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 22. julija 2003.
([5]) UL L 242, 10.9.2002, str. 1.
([6]) UL L 33, 7.2.1994, str. 11.
([7]) UL L 130, 15.5.2002, str. 1.

▼B

skupne antropogene emisije toplogrednih plinov iz Priloge A k Protokolu za 8 % glede na ravni iz leta 1990.

(5) Skupnost in njene države članice so se dogovorile, da bodo svojo obveznost zmanjšati antropogene emisije toplogrednih plinov po Kjotskem protokolu izpolnile skupaj, v skladu z Odločbo 2002/358/ES. Cilj te direktive je prispevati k učinkovitejšemu izpolnjevanju obveznosti Evropske skupnosti in njenih držav članic prek učinkovitega evropskega trga s pravicami do emisije toplogrednih plinov ob čim manjšem zmanjšanju gospodarskega razvoja in zaposlovanja.

(6) Odločba Sveta 93/389/EGS z dne 24. junija 1993 o mehanizmu za spremljanje emisij CO_2 in drugih toplogrednih plinov v Skupnosti ([1]) je vzpostavila mehanizem za spremljanje emisij toplogrednih plinov in ocenjevanje napredka pri izpolnjevanju obveznosti v zvezi s temi emisijami. Ta mehanizem bo državam članicam pomagal določiti skupno količino pravic do emisije toplogrednih plinov za dodelitev.

(7) Potrebne so določbe Skupnosti o dodelitvi pravic v državah članicah za lažje ohranjanje celovitosti notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

(8) Pri dodelitvi pravic morajo države članice upoštevati zmožnost dejavnosti industrijskih procesov, da zmanjšajo emisije.

(9) Države članice lahko predvidijo, da bodo dodelile pravice, veljavne za pet let z začetkom leta 2008, le osebam za ukinitve pravic, ki ustrezajo količini, za katero so te osebe zmanjšale emisije na svojem nacionalnem ozemlju v triletnem obdobju z začetkom v letu 2005.

(10) Od navedenega petletnega obdobja bodo prenosi pravic na drugo državo članico povezani z ustreznimi prilagoditvami po Kjotskem protokolu dodeljenih količin.

(11) Države članice morajo zagotoviti, da imajo upravljavci določenih dejavnosti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov ter da spremljajo svoje emisije toplogrednih plinov, določenih za te dejavnosti, in o njih poročajo.

(12) Države članice morajo določiti pravila za sankcije za kršitve te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje. Te sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(13) Za zagotavljanje preglednosti mora imeti javnost dostop do informacij o dodelitvi pravic in do poročil o spremljanju emisij, ki so le predmet omejitev, predvidenih v Direktivi 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ([2]).

(14) Države članice morajo predložiti poročilo o izvajanju te direktive, pripravljeno na podlagi Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje ([3]).

(15) Vključitev dodatnih naprav v sistem Skupnosti mora biti v skladu z določbami te direktive, s čimer so v sistem Skupnosti lahko vključene emisije drugih toplogrednih plinov poleg ogljikovega dioksida, med drugim iz industrije aluminija in kemične industrije.

(16) Ta direktiva ne sme nobeni državi članici preprečiti, da bi ohranila ali vzpostavila nacionalne sisteme trgovanja za ureditev emisij toplogrednih plinov iz dejavnosti, ki niso naštete v Prilogi

([1]) UL L 167, 9.7.1993, str. 31. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 1999/296/ES (UL L 117, 5.5.1999, str. 35).
([2]) UL L 41, 14.2.2003, str. 26.
([3]) UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

▼B

I ali vključene v sistem Skupnosti, ali iz naprav, ki so začasno izključene iz sistema Skupnosti.

(17) Države članice kot pogodbenice Kjotskega protokola lahko sodelujejo pri mednarodnem trgovanju z emisijami s katero koli drugo pogodbenico, vključeno v Prilogo B k Protokolu.

(18) Povezovanje sistema Skupnosti s sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov v tretjih državah bo povečalo stroškovno učinkovitost doseganja ciljev zmanjšanja emisij v Skupnosti, določenih v Odločbi 2002/358/ES o skupnem izpolnjevanju obveznosti.

(19) Projektno osnovani mehanizmi, ki vključujejo Skupno izvajanje (JI) in Mehanizem čistega razvoja (CDM), so pomembni za doseganje ciljev zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov in povečati stroškovno učinkovito delovanje sistema Skupnosti. V skladu z ustreznimi določbami Kjotskega protokola in Marakeškega sporazuma mora uporaba mehanizmov dopolnjevati nacionalne ukrepe in tako bodo nacionalni ukrepi predstavljali znatni del prizadevanj.

(20) Ta direktiva bo spodbujala uporabo energetsko učinkovitejših tehnologij, vključno s tehnologijo sočasne proizvodnje toplote in električne energije, ki proizvede manj emisij na enoto izhodne moči, medtem ko bo prihodnja direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju soproizvodnje na podlagi povpraševanja po uporabni toploti na notranjem trgu energije spodbujala predvsem tehnologijo sočasne proizvodnje toplote in električne energije.

(21) Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja [1] vzpostavlja splošni okvir za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja, na podlagi katerega se lahko izdajajo dovoljenja za emisije toplogrednih plinov. Direktivo 96/61/ES je treba spremeniti, da se zagotovi, da se mejne vrednosti emisij ne določijo za neposredne emisije toplogrednih plinov iz naprave, za katero velja ta direktiva, in da se države članice lahko odločijo, da ne bodo naložile zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji, brez poseganja v vse druge zahteve na podlagi Direktive 96/61/ES.

(22) Ta direktiva je združljiva z Okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskim protokolom. Treba jo je pregledati glede na razvojne dosežke na tem področju ter upoštevati izkušnje pri njenem izvajanju in dosežen napredek pri spremljanju emisij toplogrednih plinov.

(23) Trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov mora biti del celovitega in skladnega paketa politik in ukrepov, ki jih izvajajo države članice na ravni Skupnosti. Brez poseganja v izvajanje členov 87 in 88 Pogodbe države članice lahko upoštevajo posledice regulatorne, fiskalne ali druge politike, ki si prizadeva za iste cilje, kadar so dejavnosti zajete v sistemu Skupnosti. Pregled Direktive mora upoštevati, v kolikšni meri so bili ti cilji doseženi.

(24) Izterjava davkov lahko v okviru nacionalne politike predstavlja instrument za omejevanje emisij iz začasno izključenih naprav.

(25) Politike in ukrepe je treba izvajati na ravni države članice in Skupnosti v vseh sektorjih gospodarstva Evropske unije, ne le v industriji in energetiki, da bi se emisije znatno zmanjšale. Komisija mora upoštevati zlasti politike in ukrepe na ravni Skupnosti, da bo sektor prometa znatno pripomogel k izpolnjevanju

[1] UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

▼B

obveznosti Skupnosti in njenih držav članic v zvezi s spremembo podnebja po Kjotskem protokolu.

(26) Ne glede na večstranski potencial tržno osnovanih mehanizmov, mora strategija Evropske unije za ublažitev sprememb podnebja temeljiti na ravnotežju med sistemom Skupnosti in drugimi vrstami ukrepov Skupnosti, nacionalnih in mednarodnih ukrepov.

(27) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.

(28) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(29) Ker meril (1), (5) in (7) iz Priloge III ni mogoče spremeniti v postopku komitologije, se smejo spremembe glede obdobij po letu 2012 sprejeti le s postopkom soodločanja.

(30) Ker cilja predlaganih ukrepov – vzpostavitev sistema Skupnosti – ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnim ukrepanjem držav članic in ga je torej glede na obseg in učinke predlaganih ukrepov laže doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

▼M2

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

▼B

Člen 1

Predmet

Ta direktiva vzpostavlja sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „sistem Skupnosti“), da bi pospešila zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za emisije iz dejavnosti, naštetih v Prilogi I, in toplogredne pline, naštete v Prilogi II.

2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v kakršne koli zahteve na podlagi Direktive 96/61/ES.

▼M2

3. Uporaba te direktive za gibraltarsko letališče ne posega v zadevni pravni položaj Kraljevine Španije in Združenega kraljestva v zvezi s sporom glede suverenosti nad ozemljem, na katerem je letališče.

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi izraz:

(a) „pravica“ pomeni pravico do emisij ene tone ekvivalenta ogljikovega dioksida v določenem obdobju ter velja le za namene izpolnjevanja zahtev te direktive in je prenosljiva v skladu z določbami te direktive;

▼M2

(b) „emisije“ pomeni izpust toplogrednih plinov v ozračje iz virov v napravi ali izpust plinov, navedenih za dejavnost iz Priloge I, iz zrakoplova, ki izvaja letalsko dejavnost iz te priloge;

▼B

(c) „toplogredni plini“ pomeni pline, navedene v Prilogi II;

(d) „dovoljenje za emisije toplogrednih plinov“ pomeni dovoljenje, izdano v skladu s členoma 5 in 6;

(e) „naprava“ pomeni nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja;

(f) „upravljavec“ pomeni vsako osebo, ki upravlja ali nadzoruje napravo ali na katero je bilo, če je to predvideno v nacionalni zakonodaji, preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje v zvezi s tehničnim delovanjem naprave;

(g) „oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo;

(h) „nov udeleženec“ pomeni vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I in je po obvestilu Komisiji o nacionalnem načrtu razdelitve pravic pridobila dovoljenje za emisije toplogrednih plinov ali posodobitev svojega dovoljenja za emisije toplogrednih plinov zaradi spremembe v vrsti ali delovanju naprave ali njene razširitve;

(i) „javnost“ pomeni eno ali več oseb ter, v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso, združenja, organizacije ali skupine oseb;

(j) „tona ekvivalenta ogljikovega dioksida“ pomeni eno metrično tono ogljikovega dioksida (CO_2) ali količino katerega koli drugega toplogrednega plina iz Priloge II, ki ima enak potencial segrevanja ozračja;

▼M1

(k) „Pogodbenica iz Priloge I“ pomeni pogodbenico s seznama v Prilogi I k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), kakor je določeno v členu 1(7) Kjotskega protokola, ki je ratificirala Kjotski protokol;

(l) „projektna dejavnost“ pomeni projektno dejavnost, ki jo odobri ena ali več pogodbenic iz Priloge I v skladu s členom 6 ali členom 12 Kjotskega protokola in odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola;

(m) „enota zmanjšanja emisij“ oz. „ERU“ pomeni enoto, izdano na podlagi člena 6 Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola;

(n) „potrjeno zmanjšanje emisije“ ali „CER“ pomeni enoto, izdano na podlagi člena 12 Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola;

▼M2

(o) „operator zrakoplova“ pomeni osebo, ki upravlja z zrakoplovom med izvajanjem letalske dejavnosti iz Priloge I, ali lastnika zrako-

▼M2

plova, kadar lastnik zrakoplova identitete te osebe ne pozna ali je ne navede;

(p) „operator komercialnega zračnega prometa“ pomeni operatorja, ki javnosti proti plačilu zagotavlja redne ali izredne storitve zračnega prometa za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošiljk;

(q) „država članica upravljavka“ pomeni državo članico, ki je odgovorna za upravljanje sistema Skupnosti v zvezi z operatorjem zrakoplova v skladu s členom 18a;

(r) „pripisane emisije iz letalstva“ pomeni emisije iz vseh letov v okviru letalskih dejavnosti iz Priloge I, tj. odhodov iz letališč na ozemlju države članice in prihodov na ta letališča iz tretje države;

(s) „zgodovinske emisije iz letalstva“ pomeni povprečje letnih emisij v koledarskih letih 2004, 2005 in 2006 iz zrakoplovov, ki izvajajo letalske dejavnosti iz Priloge I.

POGLAVJE II

LETALSTVO

Člen 3a

Področje uporabe

Določbe tega poglavja se uporabljajo za dodelitev in izdajo pravic v zvezi z letalskimi dejavnostmi iz Priloge I.

Člen 3b

Letalske dejavnosti

Komisija do 2. avgusta 2009 v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) pripravi smernice o podrobni razlagi letalskih dejavnosti, navedenih v Prilogi I.

Člen 3c

Skupna količina pravic za letalstvo

1. Za obdobje od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 je skupna količina pravic, ki se dodeli operatorjem zrakoplovov, enaka 97 % zgodovinskih emisij iz letalstva.

2. Za obdobje iz člena 11(2), ki se začne 1. januarja 2013, in za vsako nadaljnje obdobje, če ni nobene spremembe na podlagi pregleda iz člena 30(4), je skupna količina pravic, ki se dodeli operatorjem zrakoplovov, enaka 95 % zgodovinskih emisij iz letalstva, pomnoženih s številom let v obdobju.

Ta delež se lahko pregleda v okviru splošnega pregleda te direktive.

3. Komisija v skladu s členom 30(4) pregleda skupno količino pravic, ki se dodeli operatorjem zrakoplovov.

4. Komisija do 2. avgusta 2009 sprejme odločitev o zgodovinskih emisijah iz letalstva na podlagi najzanesljivejših podatkov, vključno z ocenami pridobljenimi iz dejanskih informacij o prometu. To odločitev obravnava v odboru iz člena 23(1).

Člen 3d

Metoda dodelitve pravic za letalstvo z dražbo

1. V obdobju iz člena 3c(1) se 15 % pravic ponudi na dražbi.

▼M2

2. Od 1. januarja 2013 se 15 % pravic ponudi na dražbi. Ta odstotek se lahko poveča v okviru splošnega pregleda te direktive.

3. Sprejme se uredba s podrobnimi določbami, ki državam članicam omogočajo dražbo pravic, ki jih ni treba izdati brezplačno, v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ali členom 3f(8). Število pravic, ki jih bo v vsakem obdobju na dražbi ponudila vsaka država članica, je sorazmerno z njenim deležem vseh pripisanih emisij iz letalstva vseh držav članic v referenčnem letu in ki so bile sporočene v skladu s členom 14(3) in preverjene v skladu s členom 15. Referenčno leto za obdobje iz člena 3c(1) je leto 2010, za vsako nadaljnje obdobje iz člena 3c pa koledarsko leto, ki se konča 24 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se dražba nanaša.

Navedena uredba, namenjena spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

4. Države članice določijo kako se bodo porabili prihodki, ustvarjeni z dražbo pravic. Ti prihodki bi se morali porabiti za obvladovanje podnebnih sprememb v EU in tretjih državah, med drugim za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, za prilagajanje na vplive podnebnih sprememb v EU in tretjih državah, zlasti državah v razvoju, za financiranje raziskav in razvoja za blažitev in prilagajanje, tudi na področjih letalstva in letalskega prometa, za zmanjšanje emisij s prometom z malo emisijami ter za kritje stroškov v zvezi z upravljanjem sistema Skupnosti. Prihodke z dražbe bi bilo treba uporabiti tudi za financiranje prispevkov v Svetovni sklad za energetsko učinkovitost in obnovljive vire energije ter za ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov.

Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka.

5. Informacije, predložene Komisiji na podlagi te direktive, držav članic ne razrešujejo obveznosti uradnega obveščanja iz člena 88(3) Pogodbe.

Člen 3e

Dodeljevanje in izdaja pravic operatorjem zrakoplovov

1. Vsak operator zrakoplova lahko za vsako obdobje iz člena 3c zaprosi za dodelitev pravic, ki se dodelijo brezplačno. Vlogo lahko vloži tako, da pristojnemu organu države članice upravljavke predloži preverjene podatke o tonskih kilometrih za letalske dejavnosti iz Priloge I, ki jih je ta operator zrakoplova opravil v letu spremljanja. Leto spremljanja je za namene tega člena koledarsko leto, ki se konča 24 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se vloga nanaša, v skladu s prilogama IV in V, ali leto 2010 za obdobje iz člena 3c(1). Vlogo je treba vložiti najmanj 21 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša, ali do 31. marca 2011 za obdobje iz člena 3c(1).

2. Država članica Komisiji najmanj 18 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se vloga nanaša, ali do 30. junija 2011 za obdobje iz člena 3c(1) predloži vloge, ki jih je prejela v skladu z odstavkom 1.

3. Komisija najpozneje 15 mesecev pred začetkom vsakega obdobja iz člena 3c(2) ali do 30. septembra 2011 za obdobje iz člena 3c(1) izračuna in sprejme odločitev, ki določa:

(a) skupno količino pravic, ki se dodeli za navedeno obdobje v skladu s členom 3c;

(b) število pravic za dražbo v navedenem obdobju v skladu s členom 3d;

(c) število pravic v posebni rezervi za operatorje zrakoplova v navedenem obdobju v skladu s členom 3f(1);

▼M2

(d) število pravic, ki se brezplačno dodelijo v navedenem obdobju, tako da se od skupne količine pravic, določene pod točko (a), odšteje število pravic iz točk (b) in (c), in

(e) referenčno merilo, ki se uporablja za brezplačno dodelitev pravic operatorjem zrakoplova, katerih vloge so bile Komisiji predložene v skladu z odstavkom 2.

Referenčno merilo iz točke (e), izraženo kot pravice na tonski kilometer, se izračuna tako, da se število pravic iz točke (d) deli z vsoto tonskih kilometrov iz vlog, predloženih Komisiji v skladu z odstavkom 2.

4. Vsaka država upravljavka v treh mesecih od dneva, ko Komisija sprejme odločitev v skladu z odstavkom 3, izračuna in objavi:

(a) skupno dodelitev pravic za obdobje za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila Komisiji predložena v skladu z odstavkom 2, ki se izračuna tako, da se podatke o tonskih kilometrih iz vloge pomnoži z referenčnim merilom iz odstavka 3(e), in

(b) dodelitev pravic vsakemu operatorju zrakoplova za vsako leto, ki se določi tako, da se njegovo skupno dodelitev pravic za obdobje, izračunano pod točko (a), deli s številom let v obdobju, v katerem operator zrakoplova opravlja letalsko dejavnost iz Priloge I.

5. Pristojni organ države članice upravljavke do 28. februarja 2012 in do 28. februarja v vsakem naslednjem letu vsakemu operatorju zrakoplova izda število pravic, dodeljenih temu operatorju zrakoplova za navedeno leto, v skladu s tem členom ali členom 3f.

Člen 3f

Posebna rezerva za nekatere operatorje zrakoplova

1. V vsakem obdobju iz člena 3c(2) se 3 % skupne količine pravic za dodelitev izloči v posebno rezervo za operatorje zrakoplovov, če:

(a) začnejo izvajati letalsko dejavnost iz Priloge I po letu spremljanja, za katero so bili predloženi podatki o tonskih kilometrih v skladu s členom 3e(1) za obdobje iz člena 3c(2) ali

(b) njihovi podatki o tonskih kilometrih izkazujejo povečanje v povprečju za več kot 18 % na letni ravni med letom spremljanja, za katero so bili podatki o tonskih kilometrih predloženi v skladu s členom 3e(1) za obdobje iz člena 3c(2), in drugim zaporednim koledarskim letom navedenega obdobja;

in če njihova dejavnost pod točko (a) ali dodatna dejavnost pod točko (b) ne pomeni, v celoti ali delno, nadaljevanja letalske dejavnosti, ki jo je pred tem opravljal drug operator zrakoplova.

2. Operator zrakoplova, ki je v skladu z odstavkom 1 upravičen do pravic, lahko zaprosi za brezplačno dodelitev pravic iz posebne rezerve z oddajo vloge pri pristojnemu organu svoje države članice upravljavke. Vsaka vloga se vloži do 30. junija tretjega leta obdobja iz člena 3c(2), na katero se vloga nanaša.

Operatorju zrakoplova se po odstavku 1(b) ne dodeli več kot 1 000 000 pravic.

3. Vloga v skladu z odstavkom 2:

(a) vsebuje preverjene podatke o tonskih kilometrih v skladu s prilogama IV in V za letalske dejavnosti, navedene v Prilogi I, ki jih izvaja operator zrakoplova v drugem zaporednem koledarskem letu obdobja iz člena 3c(2), na katero se vloga nanaša;

(b) vsebuje dokaze o izpolnjevanju meril za upravičenost iz odstavka 1 in

▼M2

(c) za operatorje zrakoplova iz odstavka 1(b) navaja:

(i) odstotek zvišanja tonskih kilometrov v odstotkih navedenega operatorja zrakoplova med letom spremljanja, za katero so bili podatki o tonskih kilometrih predloženi v skladu s členom 3e (1) za obdobje iz člena 3c(2), in drugim zaporednim koledarskim letom navedenega obdobja;

(ii) absolutno povečanje tonskih kilometrov navedenega operatorja zrakoplova med letom spremljanja, za katero so bili podatki o tonskih kilometrih predloženi v skladu s členom 3e(1) za obdobje iz člena 3c(2), in drugim zaporednim koledarskim letom navedenega obdobja, in

(iii) absolutno povečanje tonskih kilometrov navedenega operatorja zrakoplova med letom spremljanja, za katero so bili podatki o tonskih kilometrih predloženi v skladu s členom 3e(1) za obdobje iz člena 3c(2), in drugim zaporednim koledarskim letom navedenega obdobja, ki presega odstotek, naveden v odstavku 1(b).

4. Države članice najkasneje v šestih mesecih od roka za oddajo vlog iz odstavka 2 predložijo Komisiji vloge, prejete v skladu s tem odstavkom.

5. Komisija najkasneje v 12 mesecih od roka za oddajo vloge v skladu z odstavkom 2 sprejme odločitev glede referenčnega merila, ki se uporablja za dodelitev brezplačnih pravic operatorjem zrakoplovov, katerih vloge so bile predložene Komisiji v skladu z odstavkom 4.

Referenčno merilo se ob upoštevanju odstavka 6 izračuna tako, da se število pravic iz posebne rezerve deli z vsoto:

(a) podatkov o tonskih kilometrih za operatorje zrakoplovov iz odstavka 1(a), ki so vključeni v vloge, predložene Komisiji v skladu z odstavkoma 3(a) in 4, in

(b) absolutnega povečanja tonskih kilometrov, ki presega odstotek, naveden v odstavku 1(b), za operatorje zrakoplovov iz odstavka 1(b), in ki je vključeno v vloge, predložene Komisiji v skladu z odstavkoma 3(c)(iii) in 4.

6. Zaradi referenčnega merila iz odstavka 5, letna dodelitev na tonski kilometer ne sme biti večja od letne dodelitve na tonski kilometer operatorjem zrakoplovov v skladu s členom 3e(4).

7. Vsaka država upravljavka v treh mesecih od datuma, ko Komisija sprejme odločitev v skladu z odstavkom 5, izračuna in objavi:

(a) dodelitev pravic iz posebne rezerve vsakemu operatorju zrakoplova, katerega vloga je bila predložena Komisiji v skladu z odstavkom 4. Ta dodelitev se izračuna tako, da se referenčno merilo iz odstavka 5 pomnoži:

(i) za operatorje zrakoplova iz odstavka 1(a) s podatki o tonskih kilometrih, ki so vključeni v vlogo, predloženo Komisiji v skladu z odstavkoma 3(a) in 4;

(ii) za operatorje zrakoplova iz odstavka 1(b) z absolutnim povečanjem tonskih kilometrov, ki presega odstotek, naveden v odstavku 1(b), in ki je vključen v vloge, predložene Komisiji v skladu z odstavkoma 3(c)(iii) in 4, in

(b) dodelitev pravic vsakemu operatorju zrakoplova za vsako leto, ki se določi tako, da se njegova dodelitev pravic v skladu s točko (a) deli s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju iz člena 3c (2), na katero se dodelitev nanaša.

8. Države članice ponudijo na dražbi vse nedodeljene pravice iz posebne rezerve.

▼M2

9. Komisija lahko določi podrobna pravila o upravljanju posebne rezerve v skladu s tem členom, vključno z oceno izpolnjevanja meril za upravičenost v skladu z odstavkom 1. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Člen 3g

Načrti za spremljanje in poročanje

Država članica upravljavka zagotovi, da vsak operator zrakoplova pristojnemu organu v tej državi članici predloži načrt za spremljanje, v katerem so določeni ukrepi za spremljanje emisij in podatkov o tonskih kilometrih, ter poročanje o njih za namene vloge v skladu s členom 3e, in da te načrte odobri pristojni organ v skladu s smernicami, sprejetimi v skladu s členom 14.

POGLAVJE III

NEPREMIČNE NAPRAVE

Člen 3h

Področje uporabe

Določbe tega poglavja se uporabljajo za dovoljenja za emisije toplogrednih plinov ter dodelitev in izdajo pravic v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I, ki niso letalske dejavnosti.

▼B

Člen 4

Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

Države članice zagotovijo, da od 1. januarja 2005 nobena naprava ne izvaja nobene dejavnosti iz Priloge I, ki povzroča emisije, določene za to dejavnost, razen če ima njegov upravljavec dovoljenje za emisijo toplogrednih plinov, ki ga je izdal pristojni organ v skladu s členoma 5 in 6, ali če je naprava začasno izključena iz sistema Skupnosti na podlagi člena 27.

Člen 5

Vloge za dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

Vloga pristojnemu organu za dovoljenje za emisije toplogrednih plinov vsebuje opis:

(a) naprave in njenih dejavnosti, vključno z uporabljano tehnologijo;

(b) surovin in drugih snovi, katerih uporaba bo verjetno povzročila emisije plinov iz Priloge I;

(c) virov emisij plinov, navedenih v Prilogi I, iz naprave; in

(d) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij in poročanje o njih v skladu s smernicami, sprejetimi na podlagi člena 14.

Vloga vsebuje tudi netehnični povzetek podatkov iz prvega pododstavka.

▼B

Člen 6

Pogoji za izdajo in vsebina dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

1. Pristojni organ izda dovoljenje za emisije toplogrednih plinov, s katerim se dovoli izpuščanje toplogrednih plinov iz celotne naprave ali njenega dela, če mu je bilo zadovoljivo dokazano, da je upravljavec zmožen spremljati emisije in o njih poročati.

Dovoljenje za emisije toplogrednih plinov lahko zajema eno ali več naprav na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec.

2. Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov vsebujejo naslednje:

(a) ime in naslov upravljavca;

(b) opis dejavnosti in emisij iz naprave;

(c) zahteve za spremljanje, skupaj z metodologijo in pogostnostjo;

(d) zahteve za poročanje; in

▼M2

(e) obveznost, da upravljavec naprave v štirih mesecih po koncu koledarskega leta preda količino pravic, ki niso pravice izdane v skladu s Poglavjem II, ki ustreza skupnim emisijam naprave v koledarskem letu, preverjenim v skladu s členom 15.

▼B

Člen 7

Spremembe v zvezi z napravami

Upravljavec obvesti pristojni organ o vseh načrtovanih spremembah v vrsti ali delovanju naprave ali njeni razširitvi, zaradi katerih bi bilo morda treba posodobiti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov. Kadar je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje. Kadar se spremeni identiteta upravljavca naprave, pristojni organ posodobi dovoljenje, tako da to vsebuje ime in naslov novega upravljavca.

Člen 8

Usklajevanje z Direktivo 96/61/ES

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so, kadar naprave izvajajo dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 96/61/ES, pogoji in postopek za izdajo dovoljenja za emisije toplogrednih plinov usklajeni s tistimi za dovoljenje, predvideno v navedeni direktivi. Zahteve členov 5, 6 in 7 te direktive se lahko vključijo v postopke, predvidene v Direktivi 96/61/ES.

Člen 9

Nacionalni načrt razdelitve pravic

1. Za vsako obdobje iz člena 11(1) in (2) vsaka država članica pripravi nacionalni načrt, v katerem navede skupno količino pravic, ki jih namerava dodeliti za to obdobje, in kako jih namerava dodeliti. Načrt temelji na objektivnih in preglednih merilih, vključno s tistimi iz Priloge III, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti. Komisija brez poseganja v Pogodbo najpozneje do 31. decembra 2003 pripravi navodilo za uporabo meril iz Priloge III.

Za obdobje iz člena 11(1) se načrt objavi in o njem obvesti Komisijo in druge države članice najpozneje do 31. marca 2004. Za nadaljnja obdobja se načrt objavi in o njem obvesti Komisijo in druge države članice vsaj 18 mesecev pred začetkom zadevnega obdobja.

▼B

2. Nacionalni načrti razdelitve pravic se obravnavajo v odboru iz člena 23(1).

3. V treh mesecih od obvestila države članice o nacionalnem načrtu razdelitve pravic v skladu z odstavkom 1 lahko Komisija ta načrt ali katerikoli njegov del zavrne,na podlagi njegove nezdružljivosti z merili iz Priloge III ali s členom 10. Država članica sprejme odločitev po členu 11(1) ali (2) le, če predlagane spremembe sprejme Komisija. Komisija obrazloži vsako odločitev o zavrnitvi.

Člen 10

Metoda dodelitve

Za triletno obdobje od 1. januarja 2005 države članice vsaj 95 % pravic dodelijo brezplačno. Za petletno obdobje od 1. januarja 2008 države članice vsaj 90 % pravic dodelijo brezplačno.

Člen 11

Dodelitev in izdaja pravic

1. Za triletno obdobje od 1. januarja 2005 vsaka država članica odloči o skupni količini pravic, ki jih bo dodelila za to obdobje, in dodelitvi teh pravic upravljavcu posamezne naprave. To odločitev sprejme vsaj tri mesece pred začetkom obdobja na podlagi svojega nacionalnega načrta razdelitve pravic, pripravljenega na podlagi člena 9 in v skladu s členom 10, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti.

2. Za petletno obdobje od 1. januarja 2008 in vsako nadaljnje petletno obdobje vsaka država članica odloči o skupni količini pravic, ki jih bo dodelila za to obdobje, in začne postopek dodeljevanja teh pravic upravljavcu posamezne naprave. To odločitev sprejme vsaj 12 mesecev pred začetkom zadevnega obdobja na podlagi svojega nacionalnega načrta razdelitve pravic, pripravljenega na podlagi člena 9 in v skladu s členom 10, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti.

3. Odločitve, sprejete na podlagi odstavka 1 ali 2, morajo biti v skladu z zahtevami Pogodbe, zlasti členov 87 in 88 Pogodbe. Pri odločanju o dodelitvi države članice upoštevajo, da je treba zagotoviti dostop do pravic za nove udeležence.

4. Pristojni organ do 28. februarja vsakega leta obdobja iz odstavka 1 ali 2 izda delež skupne količine pravic.

▼M2

POGLAVJE IV

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA LETALSTVO IN NEPREMIČNE NAPRAVE

▼M1

Člen 11a

Uporaba CER in ERU iz projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti

1. Ob upoštevanju odstavka 3 lahko v vsakem od obdobij iz člena 11(2) države članice dovolijo upravljavcem, da uporabljajo CER in ERU iz projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti do odstotka dodelitve pravic za posamezno napravo, ki ga določi vsaka država članica v svojem nacionalnem načrtu razdelitve za to obdobje. To se izvede tako, da država članica izda in takoj preda eno pravico v zameno za en CER ali ERU, ki ga ima ta upravljavec v nacionalnem registru svoje države članice.

▼M2

1a. Operatorji zrakoplova lahko za obdobje iz člena 3c(1) uporabijo CER in ERU v višini do 15 % števila pravic, ki jih je treba predati v skladu s členom 12(2a).

Za nadaljnja obdobja se odstotek CER in ERU, ki se lahko uporabijo v zvezi z letalstvom, pregleda v okviru splošnega pregleda te direktive in ob upoštevanju razvoja mednarodne ureditve v zvezi s podnebnimi spremembami.

Komisija ta odstotek objavi najmanj šest mesecev pred začetkom vsakega obdobja iz člena 3c.

▼M1

2. Ob upoštevanju odstavka 3 lahko v obdobju iz člena 11(1) države članice dovolijo upravljavcem uporabo CER iz naslova projektnih dejavnosti v sistemu Skupnosti. To se izvede tako, da država članica izda in takoj preda eno pravico v zameno za en CER. Države članice prekličejo CER, ki so jih uporabljali upravljavci med obdobjem iz člena 11(1).

3. Vsi CER in EUR, ki so bili izdani in se uporabljajo v skladu z UNFCCC in Kjotskim protokolom in kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, se lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti:

(a) razen ob priznavanju, da se morajo države članice, v skladu z UNFCCC in Kjotskim protokolom in poznejšimi odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi, vzdržati uporabe CER in ERU, ki izhajajo iz jedrskih zmogljivosti, da bi izpolnile svoje obveznosti po členu 3(1) Kjotskega protokola in Odločbe 2002/358/ES, se morajo upravljavci vzdržati uporabe CER in ERU, ki izhajajo iz teh zmogljivosti v sistemu Skupnosti med obdobjem iz člena 11(1) in v prvih petih letih iz člena 11(2);

in

(b) razen CER in ERU, iz dejavnosti rabe zemljišč, spreminjanja namembnosti zemljišč in gozdarstva.

Člen 11b

Projektne dejavnosti

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi bila izhodišča za projektne dejavnosti, kakor so opredeljena s kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola, ki so bile začete v državah, ki so z Unijo podpisale Pogodbo o pristopu, zagotovo v celoti skladna s pravnim redom Skupnosti, vključno z začasnimi odstopanji iz Pogodbe o pristopu.

2. Razen če v odstavkih 3 in 4 ni predvideno drugače, države članice, ki gostijo projektne dejavnosti, zagotovijo, da se za zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov iz ►M2 dejavnosti ◄, ki spadajo v področje uporabe te direktive, ERU in CER ne izdajajo.

3. Do 31. decembra 2012 se za projektne dejavnosti JI in CDM, ki neposredno zmanjšajo ali omejijo emisije naprave, ki spada v področje uporabe te direktive, lahko izdaja ERU in CER samo, če upravljavec te naprave prekliče enako število pravic emisije.

4. Do 31. Decembra 2012 se za projektne dejavnosti JI in CDM, ki posredno zmanjšajo ali omejijo emisije naprave, ki spada v področje uporabe te direktive, lahko izdaja ERU in CER samo, če se enako število pravic do emisije izbriše iz nacionalnega registra držav članic, iz katerih ERU ali CER izhajajo.

5. Država članica, ki pooblasti zasebne ali javne subjekte za sodelovanje v projektnih dejavnostih, ostane odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti po UNFCCC in Kjotskem protokolu in mora zagotoviti, da je njihovo sodelovanje v skladu z ustreznimi smernicami, moda-

▼M1

litetami in postopki, ki so bili sprejeti v skladu z UNFCCC ali Kjotskim protokolom.

6. V primeru projektnih dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah s splošno zmogljivostjo nad 20MW, države članice pri odobritvi teh projektnih dejavnosti zagotovijo, spoštovanje ustreznih mednarodnih kriterijev in smernic med razvojem omenjenih projektnih dejavnosti, vključno s kriteriji in smernicami iz Poročila Svetovne komisije za jezove novembra 2000: „Jezovi in razvoj. Nov okvir za odločanje“.

▼M3

7. Določbe za izvajanje odstavkov 3 in 4, zlasti v zvezi z izogibanjem dvojnega štetja, sprejme Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2). Komisija sprejme določbe za izvajanje odstavka 5 tega člena, ko pogodbenica gostiteljica izpolnjuje vse pogoje za izvedbo projektne dejavnosti JI. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼B

Člen 12

Prenos, predaja in ukinitev pravic

1. Države članice zagotovijo, da so pravice prenosljive med:

(a) osebami v Skupnosti;

(b) osebami v Skupnosti in osebami v tretjih državah, kadar se take pravice priznajo v skladu s postopkom iz člena 25, pri čemer se uporabljajo samo omejitve, ki jih ureja ta direktiva ali so sprejete v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da se pravice, ki jih izda pristojni organ druge države članice, priznajo za namene ►M2 izpolnjevanja obveznosti operatorja zrakoplova v skladu z odstavkom 2a ali ◄ izpolnjevanja obveznosti upravljavca po odstavku 3.

▼M2

2a. Države članice upravljavke zagotovijo, da vsako leto do 30. aprila vsak operator zrakoplova preda število pravic, ki je enako skupnim emisijam iz letalskih dejavnosti v predhodnem koledarskem letu in preverjenim v skladu s členom 15, ki so na seznamu v Prilogi I in ki jih letalski operater izvaja. Države članice zagotovijo, da se pravice, predane v skladu s tem odstavkom, nato ukinejo.

3. Države članice zagotovijo, da vsako leto do 30. aprila upravljavec vsake naprave preda število pravic, ki niso pravice izdane v skladu s Poglavjem II, ki je enako skupnim emisijam iz te naprave v predhodnem koledarskem letu, preverjenim v skladu s členom 15, in da se te pravice nato ukinejo.

▼B

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bodo pravice ukinjene kadarkoli na zahtevo imetnika.

Člen 13

Veljavnost pravic

1. Pravice veljajo za emisije v obdobju iz člena 11(1) ali (2), za katero so izdane.

2. Štiri mesece po začetku prvega petletnega obdobja iz člena 11(2) pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s členom 12(3).

▼B

Države članice lahko izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.

3. Štiri mesece po začetku vsakega naslednjega petletnega obdobja iz člena 11(2) pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s ►M2 členom 12(2a) ali (3) ◄.

Države članice izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.

Člen 14

Smernice za spremljanje in poročanje v zvezi z emisijami

1. ►M3 Komisija sprejme smernice za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov, ki izhajajo iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I, in so določeni v zvezi s temi dejavnostmi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3). ◄ Smernice temeljijo na načelih za spremljanje in poročanje iz Priloge IV.

2. Države članice zagotovijo, da se emisije spremljajo v skladu s smernicami.

▼M2

3. Države članice zagotovijo, da vsak upravljavec ali operator zrakoplova v skladu s smernicami poroča pristojnemu organu v vsakem koledarskem letu o emisijah iz naprave ali od 1 januarja 2010 o emisijah iz zrakoplova, ki ga upravlja.

Člen 15

Preverjanje

Države članice zagotovijo, da se poročila, ki jih upravljavci in operatorji zrakoplovov predložijo na podlagi člena 14(3), preverijo v skladu z merili iz Priloge V in vsemi podrobnimi določbami, ki jih sprejme Komisija v skladu s tem členom, in da je pristojni organ o tem obveščen.

Države članice zagotovijo, da upravljavec ali operator zrakoplova, katerega poročilo do 31. marca vsako leto za emisije v predhodnem letu ni bilo potrjeno kot zadovoljivo v skladu z merili iz Priloge V in vsemi podrobnimi določbami, ki jih sprejme Komisija v skladu s tem členom, ne more več prenesti pravic, dokler njegovo poročilo ni potrjeno kot zadovoljivo.

Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) sprejme podrobne določbe za preverjanje poročil, ki jih predložijo operatorji zrakoplovov v skladu s členom 14(3), in vlog v skladu s členom 3e in 3f, vključno s postopki preverjanja, ki jih bodo uporabljali preveritelji.

▼B

Člen 16

Sankcije

1. Države članice določijo pravila za sankcije za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da se ta pravila izvajajo. Predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah ►M2 ——————— ◄ in brez odlašanja tudi o vseh nadaljnjih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

▼M2

2. Države članice zagotovijo objavo imen upravljavcev in operatorjev zrakoplovov, ki kršijo zahteve za predajo zadostnega števila pravic v skladu s to direktivo.

3. Države članice zagotovijo, da je vsak upravljavec ali operator zrakoplovov, ki do 30. aprila vsakega leta ne preda dovolj pravic, ki pokrivajo njegove emisije v predhodnem letu, dolžan plačati kazen za presežne emisije. Kazen za presežne emisije je 100 EUR za vsako izpuščeno tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, za katero upravljavec ali operator zrakoplova ni predal pravic. Plačilo kazni za presežne emisije upravljavca ali operatorja zrakoplova ne odveže obveznosti, da preda količino pravic, ki je enaka tem presežnim emisijam, ko preda pravice za naslednje koledarsko leto.

▼B

4. V triletnem obdobju od 1. januarja 2005 države članice uporabljajo nižjo kazen za presežne emisije, ki znaša 40 EUR za vsako tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, izpuščeno iz naprave, za katero upravljavec ni predal pravic. Plačilo kazni za presežne emisije upravljavca ne odveže obveznosti, da preda količino pravic, ki je enaka tem presežnim emisijam, ko preda pravice za naslednje koledarsko leto.

▼M2

5. Če operator zrakoplova ne izpolnjuje zahtev te direktive, z drugimi izvršilnimi ukrepi pa se ni zagotovilo izpolnjevanje teh zahtev, lahko njegova država članica upravljavka Komisijo pozove, da sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov za zadevnega operatorja zrakoplova.

6. Vsak poziv države članice upravljavke v skladu z odstavkom 5 vsebuje:

(a) dokaze, da operator zrakoplova ne izpolnjuje obveznosti iz te direktive;

(b) podrobnosti o izvršilnih ukrepih, ki jih je sprejela ta država članica;

(c) utemeljitev za uvedbo prepovedi opravljanja letov na ravni Skupnosti; in

(d) priporočilo za obseg prepovedi opravljanja letov na ravni Skupnosti in morebitne pogoje, ki bi morali veljati.

7. Ko se zahteve, kot so tiste iz odstavka 5, naslovijo na Komisijo, Komisija obvesti druge države članice prek njihovih predstavnikov v odboru iz člena 23(1) v skladu s poslovnikom odbora.

8. Če je to ustrezno in izvedljivo, potekajo posvetovanja z organi, ki so odgovorni za regulativni nadzor nad zadevnim operatorjem zrakoplova, pred sprejetjem odločitev na podlagi poziva v skladu z odstavkom 5. Kadar je to mogoče, posvetovanja potekajo skupaj s Komisijo in državami članicami.

9. Kadar Komisija obravnava možnost sprejetja odločitve na podlagi poziva v skladu z odstavkom 5, obvesti zadevnega operatorja zrakoplova o osnovnih dejstvih in razlogih, na katerih temelji takšna odločitev. Zadevni letalski operator ima možnost Komisiji predložiti pisne pripombe v roku 10 delovnih dni po datumu obvestila.

10. Na poziv države članice lahko Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov za zadevnega operatorja zrakoplova.

11. Vsaka država članica na svojem ozemlju izvršuje vsako odločitev, sprejeto v skladu z odstavkom 10. Država članica Komisijo obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za izvajanje teh odločitev.

12. Po potrebi se o postopkih iz tega člena sprejmejo podrobna pravila. Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼M1

Člen 17

Dostop do informacij

Odločitve v zvezi z dodeljevanjem pravic do emisije, informacije o projektnih dejavnostih, v katerih je država članica udeležena ali pa za udeležbo pooblasti zasebne ali javne subjekte, in poročila o emisijah, ki so obvezna na podlagi dovoljenja za emisijo toplogrednih plinov in jih hranijo pristojni organi, so v skladu z Direktivo 2003/4/ES dostopni javnosti.

▼B

Člen 18

Pristojni organ

Države članice sprejmejo ustrezno upravno ureditev, vključno z imenovanjem primernega pristojnega organa ali organov, za izvajanje te direktive. Kadar se imenuje več pristojnih organov, je treba njihovo delo na podlagi te direktive usklajevati.

▼M1

Države članice predvsem zagotovijo usklajevanje med svojo kontaktno točko, pristojno za odobritev projektnih dejavnosti v skladu s členom 6(1)(a) Kjotskega protokola, *ter* svojim nacionalnim organom, pristojnim za izvajanje člena 12 Kjotskega protokola, ki sta imenovana v skladu z kasnejšimi odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.

▼M2

Člen 18a

Država članica upravljavka

1. Država članica upravljavka operatorja zrakoplova je:

(a) v primeru operatorja zrakoplova z veljavno operativno licenco, ki jo je odobrila država članica v skladu z določbami iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2407/92 z dne 23. julija 1992 o licenciranju letalskih prevoznikov ([1]), država članica, ki je odobrila operativno licenco temu operatorju zrakoplova; in

(b) v vseh drugih primerih država članica z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva iz letov, ki jih je opravil zadevni operator zrakoplova v izhodiščnem letu.

2. Kadar se državi članici upravljavki operatorja zrakoplova v prvih dveh letih katerega koli obdobja iz člena 3c ne pripišejo nobene emisije iz letalstva iz letov, ki jih opravlja zadevni operator zrakoplova iz odstavka 1(b) tega člena, je ta operator zrakoplova za naslednje obdobje prenesen v drugo državo članico upravljavko. Nova država članica upravljavka je država članica z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva iz letov, ki jih je opravil zadevni letalski operater v prvih dveh letih predhodnega obdobja.

3. Na podlagi najboljših razpoložljivih informacij Komisija:

(a) pred 1. februarjem 2009 objavi seznam operatorjev zrakoplovov, ki so 1. januarja 2006 ali pozneje izvajali letalsko dejavnost s seznama v Prilogi I, v katerem za vsakega operatorja zrakoplova v skladu z odstavkom 1 navede državo članico upravljavko, in

(b) pred 1. februarjem v vsakem naslednjem letu dopolni seznam z operatorji zrakoplovov, ki so naknadno izvajali letalske dejavnosti s seznama v Prilogi I.

([1]) UL L 240, 24.8.1992, str. 1.

▼M2

4. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2) razvije smernice, po katerih bodo lahko države članice upravljavke po tej direktivi upravljale operatorje zrakoplovov.

5. Za namene odstavka 1 pomeni „izhodiščno leto“ v zvezi z operatorjem zrakoplovov, ki je začel delovati v Skupnosti po 1. januarju 2006, prvo koledarsko leto delovanja; v vseh ostalih primerih pa pomeni koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2006.

Člen 18b

Pomoč Eurocontrola

Pri opravljanju svojih dolžnosti iz členov 3c(4) in 18a lahko Komisija za pomoč zaprosi organizacijo Eurocontrol ali drugo ustrezno organizacijo in z njimi v ta namen sklene ustrezne dogovore.

▼B

Člen 19

Registri

1. Države članice predvidijo vzpostavitev in vodenje registra, da se zagotovi točno vodenje izdaje, posesti, prenosa in ukinitve pravic. Države članice lahko svoje registre vodijo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.

2. Vsaka oseba je lahko imetnik pravice. Register je na voljo javnosti in vsebuje ločene evidence za pravice vsake osebe, kateri in od katere se pravice izdajo ali prenesejo.

▼M3

3. Za izvajanje te direktive Komisija sprejme uredbo o standardiziranem in zaščitenem sistemu registrov v obliki standardiziranih elektronskih podatkovnih baz, ki vsebujejo splošne podatkovne elemente, za sledenje izdaje, posesti, prenosa in ukinitve pravic, za zagotavljanje javnega dostopa in primerne zaupnosti ter za zagotavljanje, da ni prenosov, ki bi bili nezdružljivi z obveznostmi iz Kjotskega protokola. Navedena uredba vsebuje tudi določbe o uporabi in identifikaciji CER in ERU v sistemu Skupnosti ter o spremljanju ravni te uporabe. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼B

Člen 20

Centralni administrator

1. Komisija imenuje centralnega administratorja za vodenje neodvisne evidence transakcij, v katere se zapisujejo izdaje, prenosi in ukinitve pravic.

2. Centralni administrator opravi avtomatizirano preveritev vsake transakcije v registrih prek neodvisne evidence transakcij, s čimer zagotovi, da ni nobenih nepravilnosti pri izdaji, prenosu in ukinitvi pravic.

3. Če se pri avtomatizirani preveritvi odkrijejo nepravilnosti, centralni administrator obvesti zadevno državo članico ali države članice, ki teh transakcij in nobenih nadaljnjih transakcij, povezanih z zadevnimi pravicami, ne registrirajo, dokler se nepravilnosti ne razrešijo.

Člen 21

Poročanje držav članic

1. Države članice vsako leto predložijo Komisiji poročilo o uporabi te direktive. ►M1 V tem poročilu se posebna pozornost posveti podrobnostim ureditvi dodelitve pravic, uporabi ERU in CER v sistemu

▼B

Skupnosti, upravljanju registrov, uporabi smernic za spremljanje in poročanje, preverjanju in zadevam v zvezi s skladnostjo z Direktivo *ter* morebitni fiskalni obravnavi pravic. ◄ Prvo poročilo se pošlje Komisiji do 30. junija 2005. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo oblikuje Komisija v skladu s postopkom, določenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS. Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam vsaj šest mesecev pred rokom za predložitev prvega poročila.

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija objavi poročilo o uporabi te direktive v treh mesecih od prejema poročil držav članic.

▼M1

3. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic o spremembah v zvezi z dodeljevanjem, uporabo ERU in CER v sistemu Skupnosti, upravljanjem registrov, spremljanjem, poročanjem, preverjanjem in skladnostjo s to direktivo.

Člen 21a

Podpora dejavnostim graditve lastnih zmogljivosti

V skladu z UNFCCC, Kjotskim protokolom in morebitnimi pozneje sprejetimi odločitvami v zvezi z njunim izvajanjem, si Komisija in države članice prizadevajo podpirati dejavnosti graditve lastnih zmogljivosti v državah v razvoju in v državah v gospodarski tranziciji, da bi jim tako pomagale v celoti izkoristiti JI in CDM v oporo pri njihovih strategijah trajnostnega razvoja *ter* da bi olajšale vključevanje subjektov v oblikovanje in izvajanje projektov JI in CDM.

▼M3

Člen 22

Spremembe Priloge III

Komisija lahko z izjemo meril 1, 5 in 7 spremeni Prilogo III za obdobje od 2008 do 2012 glede na poročila, predvidena v členu 21, in izkušnje pri uporabi te direktive. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼B

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 8 Odločbe 93/389/EGS.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.

▼M3

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 24

Postopki za enostransko vključitev dodatnih dejavnosti in plinov

▼M3

1. Ob upoštevanju vseh ustreznih meril, zlasti učinkov na notranji trg, možna izkrivljanja konkurence, okoljsko celovitost sistema in zanesljivost načrtovanega sistema spremljanja in poročanja, lahko države

▼M3

članice od leta 2008 v trgovanje s pravicami do emisije v skladu s to direktivo vključijo:

(a) naprave, ki niso navedene v Prilogi I, pod pogojem, da vključitev takih naprav odobri Komisija v skladu s postopkom iz člena 23(2), in

(b) dejavnosti in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, pod pogojem, da vključitev takih dejavnosti in toplogrednih plinov odobri Komisija. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanje, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Od leta 2005 lahko države članice pod enakimi pogoji uporabljajo trgovanje s pravicami do emisije za naprave, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I, pod mejami zmogljivosti iz navedene priloge.

▼B

2. Dodelitve napravam, ki izvajajo take dejavnosti, se določijo v nacionalnem načrtu razdelitve pravic iz člena 9.

▼M3

3. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo države članice sprejme smernice za spremljanje in poročanje o emisijah iz dejavnosti, naprav in toplogrednih plinov, ki niso navedeni v Prilogi I, če je spremljanje in poročanje o teh emisijah mogoče izvesti z zadostno natančnostjo.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼B

4. Če se uvedejo taki ukrepi, pregledi na podlagi člena 30 preučijo tudi, ali je treba Prilogo I spremeniti, da se vključijo emisije iz teh dejavnosti usklajeno v vsej Skupnosti.

Člen 25

Povezave z drugimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov

1. Skleniti je treba sporazume s tretjimi državami iz Priloge B h Kjotskemu protokolu, ki so protokol ratificirale, da se predvidi medsebojno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, v skladu s pravili iz člena 300 Pogodbe.

▼M3

2. Kadar se sklene sporazum iz odstavka 1, Komisija sprejme vse potrebne določbe za medsebojno priznavanje pravic po tem sporazumu. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼M2

Člen 25a

Ukrepi tretjih držav za zmanjšanje vpliva letalstva na podnebne spremembe

1. Če tretja država sprejme ukrepe za zmanjšanje vpliva na podnebne spremembe letov, ki imajo vzlet v navedeni državi in so namenjeni pristanku v Skupnosti, Komisija po posvetovanju z navedeno tretjo državo in državami članicami v okviru odbora iz člena 23(1) preuči razpoložljive možnosti za zagotovitev optimalnega součinkovanja med sistemom Skupnosti in ukrepi te države.

Po potrebi Komisija lahko sprejme spremembe, na podlagi katerih se leti, ki prihajajo iz zadevne tretje države, izključijo iz letalskih dejav-

▼M2

nosti s seznama v Prilogi I ali se zagotovijo vse nadaljnje spremembe letalskih dejavnosti s seznama v Prilogi I, ki izhajajo iz obveznosti sporazuma v skladu s četrtim pododstavkom. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

Komisija lahko Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga kakršne koli druge spremembe te direktive.

Komisija lahko po potrebi v skladu s členom 300(1) Pogodbe Svetu da priporočila za začetek pogajanj za sklenitev sporazuma z zadevno tretjo državo.

2. Skupnost in države članice si še naprej prizadevajo doseči dogovor o globalnih ukrepih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz letalstva. Komisija glede na vsak tak dogovor preuči, ali so potrebne spremembe te direktive, v kolikor se uporablja za operatorje zrakoplovov.

▼B

Člen 26

Sprememba Direktive 96/61/ES

V členu 9(3) Direktive 96/61/ES se dodajo naslednji pododstavki:

„Kadar so emisije toplogrednih plinov iz naprave določene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (*) v zvezi s katero koli dejavnostjo, ki se izvaja v tej napravi, dovoljenje ne vključuje mejne vrednosti emisij za neposredne emisije tega plina, če to ni potrebno za zagotovitev, da se ne povzroči znatno lokalno onesnaženje.

Za dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87/ES se države članice lahko odločijo, da ne bodo naložile zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji.

Kadar je potrebno, pristojni organi ustrezno spremenijo dovoljenje.

Predhodni trije odstavki se ne uporabljajo za naprave, ki so v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES začasno izključeni iz sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti.

_____

(*) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.“

Člen 27

Začasna izključitev nekaterih naprav

1. Države članice lahko Komisiji predložijo vlogo za začasno, največ do 31. decembra 2007, izključitev naprav iz sistema Skupnosti. Vsaka taka vloga navede vse take posamezne naprave in se objavi.

2. Če Komisija po preučitvi vseh pripomb javnosti o tej vlogi odloči v skladu s postopkom iz člena 23(2), da bodo:

(a) naprave zaradi nacionalnih politik prav toliko omejile svoje emisije, kakor bi jih, če bi zanje veljale določbe te direktive;

(b) za naprave veljale zahteve za spremljanje, poročanje in preverjanje, ki so enakovredne zahtevam, predvidenim v členih 14 in 15; in

(c) za naprave veljale sankcije, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 16(1) in (4), v primeru neizpolnjevanja nacionalnih zahtev;

predvidi začasno izključitev teh naprav iz sistema Skupnosti.

▼B

Treba je zagotoviti, da to ne bo povzročilo izkrivljanja notranjega trga.

Člen 28

Združevanje

1. Države članice lahko dovolijo upravljavcem naprav, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge I, da ustanovijo združenje naprav iste dejavnosti za obdobje iz člena 11(1) in/ali prvo petletno obdobje iz člena 11(2) v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena.

2. Upravljavci, ki izvajajo dejavnost iz Priloge I in želijo ustanoviti združenje, predložijo vlogo pristojnemu organu, v kateri navedejo naprave in obdobje, za katere želijo združenje, ter priložijo dokazila, da bo skrbnik zmožen izpolniti obveznosti iz odstavkov 3 in 4.

3. Upravljavci, ki želijo ustanoviti združenje, imenujejo skrbnika:

(a) kateremu se izda skupna količina pravic upravljavcev, izračunana po napravi, z odstopanjem od člena 11;

▼M2

(b) ki je odgovoren za predajo pravic, ki niso pravice, izdane v skladu s Poglavjem II, enakovrednih skupnim emisijam iz naprav v združenju, z odstopanjem od členov 6(2)(e) in 12(3); in

▼B

(c) ki ne sme opravljati nadaljnjih prenosov, kadar poročilo upravljavca ni potrjeno kot zadovoljivo v skladu z drugim odstavkom člena 15.

▼M2

4. Za skrbnika veljajo sankcije, ki se uporabljajo za kršitve zahteve, da se preda zadostno število pravic, ki niso pravice, izdane v skladu s Poglavjem II, za pokritje skupnih emisij iz naprav v združenju, z odstopanjem od člena 16(2), (3) in (4).

▼B

5. Država članica, ki želi dovoliti ustanovitev enega ali več združenj, Komisiji predloži vlogo iz odstavka 2. Brez poseganja v Pogodbo lahko Komisija v treh mesecih od prejema zavrne vlogo, ki ne izpolnjuje zahtev te direktive. Vsaka taka odločitev se obrazloži. V primeru zavrnitve lahko država članica dovoli ustanovitev združenja le, če Komisija sprejme predlagane spremembe.

6. Kadar skrbnik ne izpolni sankcij iz odstavka 4, je vsak upravljavec naprave iz združenja odgovoren po členih 12(3) in 16 za emisije iz svoje naprave.

Člen 29

Višja sila

1. V obdobju iz člena 11(1) lahko države članice Komisiji predložijo vlogo za izdajo dodatnih pravic nekaterim napravam zaradi višje sile. Komisija ugotovi, ali je višja sila dokazana, in če je, dovoli, da ta država članica izda dodatne, neprenosljive pravice upravljavcem teh naprav.

2. Komisija brez poseganja v Pogodbo najpozneje do 31. decembra 2003 pripravi smernice za opisovanje okoliščin, ki dokazujejo višjo silo.

Člen 30

Pregled in nadaljnji razvoj

1. Na podlagi doseženega napredka pri spremljanju emisij toplogrednih plinov lahko Komisija do 31. decembra 2004 Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga spremembo Priloge I, da se vključijo druge dejavnosti in emisije drugih toplogrednih plinov iz Priloge II.

▼B

2. Na podlagi izkušenj pri uporabi te direktive in doseženega napredka pri spremljanju emisij toplogrednih plinov ter glede na razvoj dogodkov na mednarodni ravni Komisija sestavi poročilo o uporabi te direktive, upoštevajoč:

(a) kako in ali je treba spremeniti Prilogo I, da se vključijo drugi ustrezni sektorji (med drugim sektorji kemikalij, aluminija in prometa), dejavnosti in emisije drugih toplogrednih plinov iz Priloge II, da bi se dodatno izboljšala gospodarska učinkovitost sistema;

(b) razmerje med trgovanjem s pravicami do emisije v Skupnosti in mednarodnim trgovanjem z emisijami, ki se prične leta 2008;

(c) nadaljnje usklajevanje metode dodeljevanja (vključno z dražbo za čas po letu 2012) in meril za nacionalne načrte razdelitve pravic iz Priloge III;

▼M1

(d) uporabo dobropisov iz naslova projektnih dejavnosti, vključno z zahtevo po uskladitvi dovoljene uporabe ERU in CER v sistemu Skupnosti;

▼B

(e) razmerje med trgovanjem z emisijami ter drugimi politikami in ukrepi, ki se izvajajo na ravni držav članic in na ravni Skupnosti, vključno z obdavčevanjem, in si prizadevajo za iste cilje;

(f) ali je primerno, da se vodi en sam register Skupnosti;

(g) raven sankcij za presežne emisije, tudi ob upoštevanju inflacije;

(h) delovanje trga pravic, predvsem vseh možnih motenj trga;

(i) kako sistem Skupnosti prilagoditi razširjeni Evropski uniji;

(j) združevanje;

(k) praktičnost določitve primerjalnih vrednosti na ravni Skupnosti kot osnove za dodeljevanje, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnologij ter analize stroškov in koristi;

▼M1

(l) učinek projektnih mehanizmov na države gostiteljice, zlasti na njihove razvojne cilje, če so bile na podlagi JI in CDM odobrene projektne dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah, katerih proizvodna zmogljivost presega 500 MW in imajo negativne okoljske ali družbene učinke, in učinek bodoče uporabe CER in ERU, ki izhaja iz teh projektnih dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah v sistemu Skupnosti;

(m) podporo graditvi lastnih zmogljivosti v državah v razvoju in državah v gospodarski tranziciji;

(n) modalitete in postopke za odobritev domačih projektnih dejavnosti s strani držav članic in za izdajo pravic do emisije glede na zmanjšanja ali omejitve emisij zaradi takih dejavnosti od leta 2008;

(o) tehnične določbe v zvezi z začasnostjo dobropisov in omejitvijo na 1 % za upravičenost do rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in gozdarskih projektnih dejavnosti, kakor so določene s Sklepom 17/CP.7, in določbe, ki se nanašajo na rezultate ocene potencialne nevarnosti povezane z uporabo gensko spremenjenih organizmov in potencialno invazivnih tujih vrst v projektnih dejavnostih pogozdovanja in vnovičnega pogozdovanja, da se upravljavcem dovoli uporaba CER in ERU iz naslova rabe zemljišč, spremembe namembnosti zemljišč in projektnih dejavnosti gozdarstva v sistemu Skupnosti od leta 2008, v skladu s odločitvami, sprejetimi na podlagi UNFCCC ali Kjotskim protokolom.

▼B

Komisija do 30. junija 2006 predloži to poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi.

▼M1

3. Pred vsakim obdobjem iz člena 11(2) vsaka država članica v svojem nacionalnem načrtu razdelitve pravic objavi predvideno uporabo ERU in CER in odstotek dodelitve za posamezno napravo, do katerega lahko upravljavci uporabljajo ERU in CER v sistemu Skupnosti za to obdobje. Skupna uporaba ERU in CER mora biti v skladu z ustreznimi dodatnimi obveznostmi po Kjotskem protokolu in UNFCCC in odločitvami, sprejetimi na njuni podlagi.

Države članice v skladu s členom 3 Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 280/2004/ES z dne 11. februarja 2004 o mehanizmih spremljanja emisij toplogrednih plinov Skupnosti in izvajanja Kjotskega protokola ([1]) vsaki dve leti poročajo Komisiji v kolikšni meri nacionalni ukrepi dejansko pomenijo znatni del prizadevanj na nacionalni ravni, tako kot tudi do kolikšne mere uporaba projektnih mehanizmov dejansko dopolnjuje nacionalne ukrepe, in o razmerju med njima, v skladu z ustreznimi določili Kjotskega protokola in odločitvami, sprejetimi na njegovi podlagi. Komisija o tem poroča v skladu s členom 5 omenjene odločbe. V luči tega poročila Komisija, če je to primerno, predloži zakonodajne ali druge predloge, da se tako dopolnijo določila, ki so jih sprejele države članice, in se zagotovi, da uporaba teh mehanizmov dopolnjuje nacionalne ukrepe v Skupnosti.

▼M2

4. Komisija do 1. decembra 2014 na podlagi spremljanja in izkušenj, pridobljenih pri uporabi te direktive, pregleda delovanje te direktive v zvezi z letalskimi dejavnostmi iz Priloge I in po potrebi pripravi predloge za Evropski parlament in Svet v skladu s členom 251 Pogodbe. Komisija zlasti preuči naslednje:

(a) posledice in vplive te direktive na splošno delovanje sistema Skupnosti;

(b) delovanje trga pravic za letalstvo, predvsem vse možne motnje trga;

(c) okoljsko učinkovitost sistema Skupnosti in stopnjo, do katere bi bilo treba celotno količino pravic, ki se dodelijo operatorjem zrakoplovov po členu 3c, zmanjšati v skladu s splošnimi cilji EU glede zmanjšanja emisij;

(d) vpliv sistema Skupnosti na letalski sektor, vključno z vprašanjem konkurenčnosti, pri čemer se upošteva zlasti učinek politik o podnebnih spremembah, ki se za letalstvo uporabljajo zunaj EU;

(e) ohranitev posebne rezerve za operatorje zrakoplovov, ob upoštevanju možnosti zbliževanja stopenj rasti v celotni gospodarski panogi;

(f) vpliv sistema Skupnosti na strukturno odvisnost otokov, neobalnih območij, obrobnih območij ter najbolj oddaljenih območij Skupnosti od letalskega prometa;

(g) ali bi bilo treba vključiti sistem vstopno-izstopnega mesta, da bi se olajšalo trgovanje s pravicami med operatorji zrakoplovov in upravljavci naprav ter hkrati preprečil neto prenos pravic iz transakcij operatorjev zrakoplovov na upravljavce naprav;

(h) posledice pragov na izključitev, kakor so navedene v Prilogi I, glede na potrjeno največjo vzletno maso in število letov na leto, ki jih opravi operator zrakoplova;

(i) vpliv izvzetja iz sistema Skupnosti nekaterih letov, opravljenih v okviru obveznosti javnih služb, predpisanih v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2408/92 z dne 23. julija 1992 o dostopu letalskih prevoznikov Skupnosti do letalskih prog znotraj Skupnosti ([2]);

([1]) UL L 49, 19.2.2004, str. 1.
([2]) UL L 240, 24.8.1992, str. 8.

▼M2

(j) razvoj, vključno z možnostjo nadaljnjega razvoja učinkovitosti letalstva, zlasti pa napredek pri doseganju cilja Svetovalnega sveta za raziskovanje na področju aeronavtike v Evropi (ACARE), da bi razvili in predstavili tehnologije, s katerimi bi lahko do leta 2020 zmanjšali porabo goriva za 50 %, in ali so potrebni nadaljnji ukrepi za povečanje učinkovitosti;

(k) razvoj znanstvenega razumevanja vpliva podnebnih sprememb na kondenzacijske sledi in ciruse zaradi letalstva, da bi lahko predlagali učinkovite ukrepe za njihovo odpravljanje.

Komisija bo nato poročala Evropskemu parlamentu in Svetu.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

▼B

Člen 31

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2003. O tem takoj obvestijo Komisijo. Komisija o teh zakonih in drugih predpisih obvesti druge države članice.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 32

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 33

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

▼M2

VRSTE DEJAVNOSTI, ZA KATERE SE UPORABLJA TA DIREKTIVA

▼B

1. Ta direktiva se ne uporablja za naprave ali dele naprav, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje novih izdelkov in procesov.

2. V nadaljevanju navedene pragovne vrednosti se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če en upravljavec v isti napravi ali na istem kraju opravlja več dejavnosti, zajetih v istem podnaslovu, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo.

▼M2

Od 1. januarja 2012 bodo vključeni vsi leti, ki imajo vzlet ali pristanek na letališču, ki se nahaja na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.

▼B

Dejavnosti	Toplogredni plini
Energetske dejavnosti	
Kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW (razen sežigalnic nevarnih ali komunalnih odpadkov)	Ogljikov dioksid
Rafinerije nafte	Ogljikov dioksid
Koksarne	Ogljikov dioksid
Proizvodnja in predelava železa in jekla	
Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	Ogljikov dioksid
Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro	Ogljikov dioksid
Nekovinska industrija	
Naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali apna v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevzdržnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan in/ali z zmogljivostjo peči nad 4 m^3 in z vložkom v posamezno peč nad 300 kg/m^3	Ogljikov dioksid
Druge dejavnosti	
Industrijski obrati za proizvodnjo (a) papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov	Ogljikov dioksid
(b) papirja in kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid

▼B

Dejavnosti	Toplogredni plini
▼M2	
Letalstvo	
Leti, ki imajo pristanek na ali vzlet iz letališča na ozemlju države članice, za katero velja Pogodba.	ogljikov dioksid
Ta dejavnost ne vključuje:	
(a) letov izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha ali njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države, ki ni država članica, kadar je to z ustreznim kazalnikom stanja navedeno v načrtu leta;	
(b) vojaških letov z vojaškimi zrakoplovi ter carinskih in policijskih letov;	
(c) letov za iskanje in reševanje, letov za gašenje požarov, letov v humanitarne namene in letov v primeru nujne medicinske pomoči, ki jih odobri ustrezen pristojni organ;	
(d) vseh letov, ki potekajo izključno na podlagi pravil vizualnega letenja, kakor so določena v Prilogi 2 h Čikaški konvenciji;	
(e) letov, ki se zaključijo na istem letališču, na katerem je letalo vzletelo in med katerimi ni bilo vmesnih postankov;	
(f) letov za usposabljanje izključno za namene pridobitve licence ali ocenjevanja letalskega osebja v pilotski kabini, kadar je to utemeljeno z ustreznim zaznamkom v načrtu leta, v kolikor let ni namenjen prevozu potnikov in/ali tovora ali dostavljanju ali prevažanju zrakoplova;	
(g) letov, ki se izvajajo izključno za namene znanstvenih raziskav ali za namene preverjanja, preizkušanja ali certificiranja letal ali letalske ali zemeljske opreme;	
(h) letov, ki se izvajajo z zrakoplovi s potrjeno največjo vzletno maso, manjšo od 5 700 kg;	
(i) letov, opravljenih v okviru obveznosti javnih služb, predpisanih v skladu z Uredbo (EGS) št. 2408/92 o letalskih progah znotraj najbolj oddaljenih regij, kot so opredeljene v členu 299(2) Pogodbe, ali na letalskih progah, kadar ponujena zmogljivost ne presega 30 000 sedežev na leto, in	
(j) letov, ki bi, če ne bi bilo te točke, spadali v to dejavnost, v kolikor jih opravijo operatorji v komercialnem zračnem prevozu,	
— ki opravijo manj kot 243 letov v posameznem obdobju v treh zaporednih štirimesečnih obdobjih ali	
— katerih skupna letna količina emisij letov je manj kot 10 000 ton letno.	
Leti izključno za prevoz v okviru službenih potovanj vladajočega monarha in njegovih bližnjih sorodnikov, predsednikov držav, predsednikov vlad in vladnih ministrov države članice se po tej točki ne smejo izključiti.	

▼B

PRILOGA II

TOPLOGREDNI PLINI IZ ČLENOV 3 IN 30

Ogljikov dioksid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dušikov oksid (N_2O)

Fluorirani ogljikovodiki (HFC)

Perfluorirani ogljikovodiki (PFC)

Žveplov heksafluorid (SF_6)

▼B

PRILOGA III

MERILA ZA NACIONALNE NAČRTE RAZDELITVE PRAVIC IZ ČLENOV 9, 22 IN 30

1. Skupna količina pravic, ki se dodelijo za ustrezno obdobje, je skladna z obveznostjo države članice, da omeji svoje emisije na podlagi Odločbe 2002/358/ES in Kjotskega protokola, ob upoštevanju deleža vseh emisij, ki jih te pravice predstavljajo glede na emisije iz virov, ki niso zajeti v tej direktivi, na eni strani in nacionalnih energetskih politik na drugi strani, ter skladna z nacionalnim programom o spremembi podnebja. Skupna količina pravic, ki se dodelijo, ne sme biti večja, kakor bo verjetno potrebno za dosledno uporabo meril iz te priloge. Do leta 2008 je količina skladna z namenom doseči ali preseči ciljno vrednost vsake države članice po Odločbi 2002/358/ES in Kjotskem protokolu.

2. Skupna količina pravic, ki se dodelijo, je skladna z ocenami dejanskega in predvidenega napredka pri uresničevanju prispevka držav članic pri obveznostih Skupnosti, prevzetih na podlagi Odločbe 93/389/EGS.

3. Količine pravic, ki se dodelijo, so skladne z zmožnostjo, vključno s tehnološkimi zmožnostmi, dejavnosti, zajetih v tem sistemu, da zmanjšajo emisije. Države članice lahko svoje pravice razdelijo na podlagi povprečnih emisij toplogrednih plinov na proizvod pri vsaki dejavnosti in dosegljivega napredka pri vsaki dejavnosti.

4. Načrt je skladen z drugimi pravnimi instrumenti in instrumenti politike v Skupnosti. Upoštevati je treba neizogibna povečanje emisij zaradi novih zakonodajnih zahtev.

5. Načrt ne razlikuje med družbami ali sektorji, tako da bi neupravičeno dajal prednost nekaterim podjetjem ali dejavnostim, v skladu z zahtevami Pogodbe, zlasti členov 87 in 88 Pogodbe.

6. Načrt vsebuje informacije o tem, kako bodo novi udeleženci lahko začeli sodelovati v sistemu Skupnosti v zadevni državi članici.

7. Načrt lahko upošteva zgodnje ukrepanje in vsebuje informacije o načinu upoštevanja zgodnjega ukrepanja. Države članice lahko pri pripravi svojih nacionalnih načrtov razdelitve pravic uporabijo primerjalne vrednosti, izpeljane iz referenčnih dokumentov o najboljših razpoložljivih tehnologijah, te primerjalne vrednosti pa lahko vključujejo element za upoštevanje zgodnjega ukrepanja.

8. Načrt vsebuje informacije o načinu upoštevanja čiste tehnologije, vključno z energetsko učinkovitimi tehnologijami.

9. Načrt vsebuje določbe o pripombah, ki jih izrazi javnost, in informacije o ureditvi ustreznega upoštevanja teh pripomb pred sprejetjem odločitve o dodelitvi pravic.

10. Načrt vsebuje seznam naprav, zajetih v tej direktivi, skupaj s količinami pravic, namenjenih za dodelitev vsaki od njih.

11. Načrt lahko vsebuje informacije o načinu upoštevanja obstoja konkurence iz držav ali subjektov zunaj Unije.

▼M1

12. Načrt določa največjo količino CER in ERU, ki jih upravljavci lahko uporabljajo v sistemu Skupnosti kot odstotek dodelitve pravic do emisije za vsako napravo. Odstotek mora biti v skladu z dodatnimi obveznostmi države članice, katere izhajajo iz Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola.

▼B

PRILOGA IV

NAČELA ZA SPREMLJANJE IN POROČANJE IZ ČLENA 14(1)

▼M2

DEL A – Spremljanje in poročanje o emisijah iz nepremičnih naprav

▼B

Spremljanje emisij ogljikovega dioksida

Emisije se spremljajo bodisi z izračunavanjem bodisi z meritvami.

Izračun

Emisije se izračunajo po formuli:

podatki dejavnosti × faktor emisije × faktor oksidacije

Podatki dejavnosti (uporabljeno gorivo, stopnja proizvodnje itd.) se spremljajo na podlagi podatkov o dobavi goriv ali na podlagi meritev.

Uporabijo se sprejeti faktorji emisije. Faktorji emisije, specifični za dejavnost, so sprejemljivi za vsa goriva. Privzeti faktorji so sprejemljivi za vsa goriva, razen nekomercialnih (gorivo iz odpadkov, kot so pnevmatike in industrijski procesni plini). Privzete faktorje za premog, specifične za plast, ter privzete faktorje za zemeljski plin, specifične za EU ali državo proizvodnje, je treba natančneje opredeliti. Privzete vrednosti IPCC so sprejemljive za proizvode rafinerij. Faktor emisije za biomaso je nič.

Če faktor emisije ne upošteva dejstva, da se nekaj ogljika ne oksidira, se uporabi dodatni faktor oksidacije. Če se izračunajo faktorji emisije, specifični za dejavnost, ki že upoštevajo oksidacijo, faktorja oksidacije ni treba uporabiti.

Uporabijo se privzeti faktorji oksidacije, razviti na podlagi Direktive 96/61/ES, razen če upravljavec lahko dokaže, da so faktorji, specifični za dejavnost, bolj točni.

Izračun se opravi za vsako dejavnost, napravo in gorivo posebej.

Merjenje

Emisije se merijo po standardiziranih ali sprejetih metodah, meritve pa se morajo ujemati z izračunom emisij.

Spremljanje emisij drugih toplogrednih plinov

▼M3

Uporabljajo se standardizirane ali sprejete metode, ki jih razvije Komisija v sodelovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njenim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 23(3).

▼B

Poročanje o emisijah

Vsak upravljavec v poročilo za napravo vključi naslednje informacije:

A. Podatki, ki identificirajo napravo, vključujoč:

— Ime naprave;

— Njen naslov, skupaj s poštno številko in državo;

— Vrsto in število dejavnosti iz Priloge I, ki se izvajajo v napravi;

— Naslov, številki telefona in faksa ter naslov elektronske pošte osebe za stike; in

— Ime lastnika naprave in morebitne matičnega podjetja.

B. Za vsako dejavnost iz Priloge I, ki se izvaja na lokaciji in za katero se izračunavajo emisije:

— Podatki o dejavnosti;

▼B

— Faktorji emisije;

— Faktorji oksidacije;

— Skupne emisije; in

— Negotovost.

C. Za vsako dejavnost iz Priloge I, ki se izvaja na lokaciji in za katero se merijo emisije:

— Skupne emisije;

— Informacije o zanesljivosti merilnih metod; in

— Negotovost.

D. Za emisije iz izgorevanja poročilo vsebuje tudi faktor oksidacije, razen če je bila oksidacija že upoštevana pri določanju faktorja emisije, specifičnega za dejavnost.

Države članice sprejmejo ukrepe za usklajevanje zahtev za poročanje z vsemi obstoječimi zahtevami za poročanje, da je podjetje čim manj obremenjeno s poročanjem.

▼M2

DEL B – Spremljanje in poročanje o emisijah iz letalstva

Spremljanje emisij ogljikovega dioksida

Emisije se spremljajo na podlagi izračuna. Emisije se izračunajo z uporabo formule:

poraba goriva × faktor emisije

V porabo goriva je vključeno tudi gorivo, ki ga porabi pomožni motor. Dejanska poraba goriva za vsak let se uporabi vedno, kadar je mogoče, in se izračuna z uporabo formule:

količina goriva v rezervoarjih zrakoplovov po koncu polnjenja z gorivom za zadevni let – količina goriva v rezervoarjih zrakoplovov po koncu polnjenja z gorivom za naslednji let + polnjenje z gorivom za zadevni naslednji let.

Če podatki o dejanski porabi goriva niso na voljo, se na podlagi najzanesljivejših podatkov, ki so na voljo, za ocenjevanje podatkov o dejanski porabi goriva uporabi standardizirana usklajena metoda.

Uporabijo se privzeti faktorji emisij IPCC iz Smernic za popis IPCC 2006 ali naknadnih dopolnil teh smernic, razen če so faktorji emisije, posebni za dejavnost, ki jih identificirajo neodvisno akreditirani laboratoriji, ki uporabljajo analitične metode, natančnejši. Faktor emisije za biomaso je nič.

Za vsak let in vsako gorivo se opravi ločen izračun.

Poročanje o emisijah

Vsak operator zrakoplova v svoje poročilo na podlagi člena 14(3) vključi naslednje informacije:

A. podatke za identifikacijo operatorja zrakoplova, ki vključujejo:

— ime operatorja zrakoplova,

— njegovo državo članico upravljavko,

— njegov naslov, vključno s poštno številko in državo, in če je drugačen, tudi njegov kontaktni naslov v državi članici upravljavki,

— registrske številke zrakoplovov in vrste zrakoplovov, ki se uporabljajo za izvajanje letalskih dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova, v obdobju, ki ga zajema poročilo,

— število spričevala in organ izdaje spričevala in operativne licence operatorja zrakoplova, pod katerim so bile izvedene letalske dejavnosti zadevnega operatorja zrakoplova iz Priloge I,

— naslov, številki telefona in faksa ter naslov elektronske pošte osebe za stike in

▼M2

— ime lastnika zrakoplova;

B. za vsako vrsto goriva, za katerega se izračunavajo emisije:

— porabo goriva,

— faktor emisije,

— skupne emisije iz vseh opravljenih letov v obdobju, ki ga zajema poročilo, in ki so del letalskih dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova,

— skupne emisije iz:

— vseh opravljenih letov, ki v obdobju, ki ga zajema poročilo, spadajo med letalske dejavnosti zadevnega letalskega operaterja iz Priloge I in ki so imeli vzlet na letališču na ozemlju države članice in pristanek na letališču, ki je na ozemlju iste države članice,

— vseh drugih opravljenih letov, ki so v obdobju, ki ga zajema poročilo, del letalskih dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova,

— skupne emisije iz vseh opravljenih letov zrakoplovov, ki so v obdobju, ki ga zajema poročilo, del letalskih dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova in ki:

— so imeli vzlet iz vsake države članice in

— pristanek v vsaki državi članici iz tretje države,

— faktor negotovosti.

Spremljanje podatkov o tonskih kilometrih za namen členov 3e in 3f

Za vlogo za dodelitev pravic v skladu s členom 3e(1) ali členom 3f(2), se količina letalskih dejavnosti izračuna v tonskih kilometrih z naslednjo formulo:

tonski kilometri = razdalja × koristni tovor

pri čemer:

„razdalja“ pomeni razdaljo velikega kroga med izhodiščnim in ciljnim letališčem, vključno z dodatnim fiksnim faktorjem 95 km; in

„koristni tovor“ pomeni skupno maso tovora, pošte in potnikov, ki jih prevaža.

Pri izračunu koristnega tovora:

— je število potnikov na zrakoplovu število potnikov brez članov posadke,

— operator zrakoplova lahko za zadevne lete za potnike in prijavljeno prtljago, ki je navedena v dokumentaciji o masi in ravnotežju, uporabi dejansko ali standardno maso ali pa privzeto vrednost v višini 100 kg za vsakega potnika in njegovo prijavljeno prtljago.

Poročanje o podatkih o tonskih kilometrih za namen členov 3e in 3f

Operator zrakoplova v svojo vlogo na podlagi člena 3e(1) ali člena 3f(2) vključi naslednje informacije:

A. podatke za identifikacijo operatorja zrakoplova, ki vključujejo:

— ime operatorja zrakoplova,

— njegovo državo članico upravljavko,

— njegov naslov, vključno s poštno številko in državo, in če je drugačen, tudi njegov kontaktni naslov v državi članici upravljavki,

— registrske številke zrakoplovov in vrste zrakoplovov, ki se uporabljajo za izvajanje letalskih dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova, v letu, ki ga zajema poročilo,

— število spričevala in organ izdaje spričevala in operativne licence operatorja zrakoplova, pod katerim so bile izvedene letalske dejavnosti zadevnega operatorja zrakoplova iz Priloge I,

— naslov, številki telefona in faksa ter naslov elektronske pošte osebe za stike in

▼M2

— ime lastnika zrakoplova;

B. podatke o tonskih kilometrih:

— število letov med letališčem vzleta in pristanka,

— število potnikov med letališčem vzleta in pristanka,

— število tonskih kilometrov med letališčem vzleta in pristanka,

— izbrana metoda izračuna mase potnikov in prijavljene prtljage,

— skupno število tonskih kilometrov za vse lete, opravljene med letom, ki ga zajema poročilo, in ki spadajo med letalske dejavnosti iz Priloge I, s katerimi se ukvarja operator zrakoplova.

▼B

PRILOGA V

MERILA ZA PREVERJANJE IZ ČLENA 15

▼M2

DEL A – Preverjanje emisij iz nepremičnih naprav

▼B

Splošna načela

1. Emisije iz vsake dejavnosti, navedene v Prilogi I, je treba preveriti.

2. Postopek preverjanja vključuje preučitev poročila na podlagi člena 14(3) in spremljanja v predhodnem letu. Obravnava zanesljivost, verodostojnost in točnost sistemov spremljanja ter podatkov in informacij o emisijah, navedenih v poročilu, zlasti:

   (a) podatkov o dejavnosti, navedenih v poročilu, ter povezanih meritev in izračunov;

   (b) izbire in uporabe faktorjev emisije;

   (c) izračunov, s katerimi so se določile skupne emisije; in

   (d) kadar se uporabi merjenje, primernosti izbire in uporabe merilnih metod.

3. Emisije v poročilu se lahko potrdijo le, če zanesljivi in verodostojni podatki in informacije dopuščajo določitev emisij z visoko stopnjo gotovosti. Za visoko stopnjo gotovosti mora upravljavec dokazati, da:

   (a) v podatkih v poročilu ni neskladij;

   (b) so bili podatki zbrani v skladu z veljavnimi znanstvenimi standardi; in

   (c) so ustrezne evidence naprave popolne in skladne.

4. Preveritelju se omogoči dostop do vseh lokacij in informacij, povezanih s predmetom preverjanja.

5. Preveritelju upošteva, ali je naprava registrirana v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

Metodologija

Strateška analiza

6. Preverjanje temelji na strateški analizi vseh dejavnosti v napravi. To pomeni, da mora preverjevalec imeti pregled nad vsemi dejavnostmi in njihovim pomenom za emisije.

Analiza procesov

7. Preverjanje predloženih informacij se, kadar je to primerno, opravi na lokaciji naprave. Preverjevalec s kontrolami na kraju samem določi zanesljivost podatkov in informacij v poročilu.

Analiza tveganja

8. Preverjevalec oceni vse vire emisij v napravi glede na zanesljivost podatkov za vsak vir, ki prispeva k skupnim emisijam naprave.

9. Na podlagi te analize preveritelj izrecno določi tiste vire, ki predstavljajo veliko tveganje napake, ter druge vidike postopka spremljanja in poročanja, ki verjetno prispevajo k napakam pri določanju skupnih emisij. To vključuje zlasti izbiro faktorjev emisije in izračunov, potrebnih za določitev ravni emisij iz posameznih virov. Posebno pozornost je treba posvetiti virom, ki predstavljajo veliko tveganje napake, in zgoraj navedenim vidikom postopka spremljanja.

10. Preveritelj upošteva vse učinkovite metode nadzorovanja tveganja, ki jih uporablja upravljavec, da bi čim bolj zmanjšal stopnjo negotovosti.

▼B

Poročilo

11. Preveritelj pripravi poročilo o postopku potrjevanja in navede, ali je poročilo na podlagi člena 14(3) zadovoljivo. V tem poročilu morajo biti navedene vse zadeve, pomembne za opravljeno delo. Izjava, da je poročilo na podlagi člena 14(3) zadovoljivo, se lahko poda, če navedene skupne emisije po mnenju preveritelja niso pomembno netočne.

Minimalne zahteve za usposobljenost preveritelja

12. Preveritelj je neodvisen od upravljavca, svoje dejavnosti izvaja profesionalno in objektivno ter razume:

(a) določbe te direktive ter ustrezne standarde in navodila, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 14(1);

(b) zakonodajne, regulatorne in upravne zahteve, pomembne za dejavnosti, ki se preverjajo; in

(c) pridobivanje vseh informacij, povezanih z vsakim virom emisij v napravi, zlasti v zvezi z zbiranjem, merjenjem, izračunavanjem in poročanjem podatkov.

▼M2

DEL B – Preverjanje emisij iz letalskih dejavnosti

13. Splošna načela in metodologija iz te priloge se uporabijo za preverjanje poročil o emisijah iz letov, ki spadajo v letalske dejavnosti iz Priloge I.

V ta namen:

(a) v odstavku 3 se sklicevanje na upravljavca šteje za sklicevanje na operatorja zrakoplova in v točki (c) navedenega odstavka sklicevanje na napravo za sklicevanje na zrakoplov, ki izvaja letalske dejavnosti iz poročila;

(b) v odstavku 5 se sklicevanje na napravo šteje za sklicevanje na operatorja zrakoplova;

(c) v odstavku 6 se sklicevanje na dejavnosti, ki se izvajajo na napravi, šteje za sklicevanje na letalske dejavnosti iz poročila, ki jih izvaja operator zrakoplova;

(d) v odstavku 7 se sklicevanje na mesto naprave šteje za sklicevanje na mesta, ki jih operator zrakoplova uporablja za izvajanje letalskih dejavnosti iz poročila;

(e) v odstavkih 8 in 9 se sklicevanje na vire emisij v napravi šteje za sklicevanje na zrakoplov, za katerega je operator zrakoplova odgovoren, in

(f) v odstavkih 10 in 12 se sklicevanje na operatorja šteje za sklicevanje na operatorja zrakoplova.

Dodatne določbe za preverjanje poročil o emisijah iz letalstva

14. Preveritelj preveri zlasti:

(a) da so upoštevani vsi leti v letalski dejavnosti, navedeni v Prilogi I. Pri tej nalogi si preveritelj pomaga s podatki o časovnem razporedu in drugimi podatki o prometu operatorja zrakoplova, vključno s podatki iz Eurocontrola, ki jih zahteva ta operator;

(b) da se podatki o skupni porabi goriva in podatki o kupljenem ali kako drugače dobavljenem gorivu za zrakoplov, ki opravlja letalske dejavnost, na splošno med seboj ujemajo.

Dodatne določbe za preverjanje podatkov o tonskih kilometrih, predloženih za namene členov 3e in 3f

15. Splošna načela in metodologija za preverjanje poročil o emisijah iz člena 14(3), kot so določena v tej prilogi, se po potrebi uporabijo tudi za preverjanje podatkov o tonskih kilometrih.

16. Preveritelj preveri zlasti, ali se v vlogi operatorja zrakoplova iz členov 3e(1) in 3f(2) upoštevajo le leti, ki so se dejansko izvedli in ki spadajo med

▼M2

letalske dejavnosti, navedene v Prilogi I, za katere je letalski operater odgovoren. Pri tej nalogi si preveritelj pomaga s podatki o prometu operatorja zrakoplova, vključno s podatki iz Eurocontrola, ki jih zahteva ta operator. Poleg tega preveritelj preveri, ali se koristni tovor, o katerem poroča operator zrakoplova, ujema z zapisi o koristnem tovoru, ki jih ima ta operator zaradi varnosti.